

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ

جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

لَزَوَالِ الدُّنْيَا أَهْوَنُ عَلَى اللَّهِ مِنْ قَتْلِ رَجُلٍ مُسْلِمٍ.

HER CAN KUTSAL VE DOKUNULMAZDIR! Aziz Müminler!

Buhârî ve Müslim'in naklettiği bir hadis-i şerifte Sevgili Peygamberimiz (s.a.s) önceki peygamberlerden biri ile ilgili şöyle bir hadise anlatır: Eski zamanlarda bir peygamber, ağacın altında konaklarken kendisini bir karınca ısırır. Bu sebeple o peygamber karınca yuvasının yakılmasını emreder ve yuva yakılır. Bunun üzerine Yüce Rabbimizden ona şöyle bir uyarı gelir: **“Seni bir karınca ısırды diye mi Allah’ı tesbih eden ümmetlerden bir ümmeti toptan yok ettin!”**¹

Kardeşlerim!

Karınca kadar küçük bir varlığın bile incitilmesine rıza göstermeyen Rabbimiz, canın kutsal ve dokunulmaz olduğunu bize öğretir. O Rahman ve Rahimdir; esirgeyen, koruyan, şefkat gösteren, bağışlayan, barış ve huzur kaynağı olanıdır. “Rahmetim gazabımı geçti” buyurandır. Son Elçisini âlemlere rahmet olarak gönderendir. O Merhamet Peygamberi, bizlere şöyle seslenir: **“Siz yeryüzündekilere merhamet edin ki Yüce Allah da size merhamet etsin.”**²

Kardeşlerim!

Hiç kuşkusuz bu hayatta merhamete en layık olan varlık, yeryüzünün kıymetlisi insanoğludur. Yüce Allah’ın mükemmel biçimde yarattığı ve kendi ruhundan üflediği insan, bağrında taşıdığı ilâhî öz ile saygıya layık olanıdır. Rengi, dili, ırkı, cinsiyeti fark etmeksizin insan olmakla her türlü dokunulmazlık hakkına doğuştan kavuşandır. Canı özgedir; ırzı, şerefi, haysiyeti, onuru, namusu her türlü değerın üstündedir. Kendisi bile kendi canına kıyma, intihar ederek yaşamını sonlandırma hakkına sahip değildir. Hele bir başkası, hukukun ve ahlakın sınırlarını aşarak asla ona el uzatamaz. Öyle ki, bizim inancımıza göre bir insanı öldüren sanki bütün insanları öldürmüştür. Bir insanı yaşatan da sanki bütün insanları yaşatmıştır.³ Öyle ki, Resul-i Ekrem (s.a.s)’in ifadesiyle, **“Allah katında bütün dünyanın yok olması, bir Müslüman’ın öldürülmesinden daha hafif bir durumdur.”**⁴

Aziz Müslümanlar!

Mümin, her hal ve şartta merhameti kuşanmak, rahmet nazarıyla çevresine bakmak, insafli ve vicdanlı

davranmak zorundadır. Zulmü beslemek, şiddeti haklı görmek, merhametsizliğe bahane üretmek asla Müslüman kimliği ile bağdaşmaz. Güçlünün üzerine düşen, ahlaklı ve insafli olmaktır. Kontrolden çıkan ve şiddete dönüşen bir güç, er ya da geç karşısında adaleti ve merhameti emreden Yüce Allah’ı bulacaktır. Hep birlikte düşünelim: Neden Peygamber Efendimiz (s.a.s) **“Asıl pehlivan, güreşte başkasını yenen değil, öfke anında kendisine hâkim olanıdır.”** buyurmuştur? Neden kişinin, eşine nefret beslemesini yasaklamıştır? Neden açlık endişesiyle doğmamış yavruların öldürülmesini büyük günahlar arasında saymıştır? Neden savaşta bile kadınlara, yaşlılara, çocuklara dokunulmamasını emretmiştir? Neden genç kızların zorla evlendirilmesini yasaklamıştır? Neden işkenceye ve caniliğe asla onay vermemiştir? Çünkü o (s.a.s), kıyamet günü zulmün karanlıkları içinde kalmamıza razı değildir. Peygamber Efendimiz, merhametin bizi ve bizim aracılığımız ile bütün dünyayı aydınlatmasını dilemektedir.

Kardeşlerim!

Kendimiz için huzurlu bir hayatı ne kadar arzu ediyorsak, yakın ve uzak çevremiz için, dünya ve insanlık için de o kadar huzur ve güven istemeliyiz. İnsan **“Bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın”** diyorsa, kötülüğün gün gelip kendi boynuna dolanacağıının, sevdiklerini de boğacağıının farkında değil demektir. O halde herkese karşı, her türlü şiddete **“hayır”** demek; bilhassa hayatın çilesini birlikte paylaştığımız eşlerimize birer emanet hassasiyetiyle saygılı, şefkatli ve nezaketli yaklaşmak hepimizin sorumluluğudur.

Kıymetli Kardeşlerim!

Ülkemiz bir hafta kadar önce acı bir hadiseyle sarsıldı. Hayatının baharında olan genç bir kızımız hunharca katledilirken, yüreklerimizi dağlarken, bir defa daha toplum olarak şiddeti daha ne kadar içimizde barındıracağımızı sordu. Bize **“Merhamet toplumu olmanın, Peygamber ahlakıyla bezenmenin, hırsı, kini, öfkeyi yenmek için emek vermenin zamanı gelmedi mi?”** dedi. Bize insanlığımızı hatırlattı. Aynaya bakmamızı, silkinip kendimize gelmemizi ve gittikçe büyüyen şiddet fırtınası karşısında yenik düşmeyen, şefkatli ve güçlü yürekler inşa etmemizi istedi. Bu vesileyle cinayetlere kurban verdiğimiz bütün yavrularımıza, kızlarımıza, kadınlarımıza, masum canlara Cenab-ı Hak’tan rahmetler diliyorum. Bizleri de merhamet bilinciyle bir an önce uyandırması, milletimizin böyle elim hadiselerle bir daha şahit olmaması için Yüce Rabbime dua ve niyaz ediyorum.

¹ Buhârî, Cihâd, 153; Müslim, Selâm, 149.

² Ebû Dâvûd, Edeb, 58.

³ Mâide, 5/32.

⁴ Tirmizî, Diyât, 7.